

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 1999

N:o 592—596

SISÄLLYS

N:o		Sivu
592	Valtioneuvoston päätös kuntajaon muuttamisesta Janakkalan ja Lopen kuntien välillä	1433
593	Valtioneuvoston päätös maidon kuljetusavustuksista vuonna 1999	1435
594	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta väliaikaisesta tulotuesta	1437
595	Maa- ja metsätalousministeriön päätös rajaeläinlääkärin suorittamista tarkastuksista perittävistä maksuista	1439
596	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	1443

N:o 592

Valtioneuvoston päätös

kuntajaon muuttamisesta Janakkalan ja Lopen kuntien välillä

Annettu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Valtioneuvosto on 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun kuntajakolain (1196/1997) 1, 3, 5, 6—7 sekä 10—11 §:ssä säädettyjen kuntajaon muuttamisen edellytyksiä ja toimivaltuuksia koskevien määräysten mukaan sekä ottaen huomioon, mitä on säädetty 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain (148/1922) 2 §:ssä sellaisena kuin se on 10 päivänä tammikuuta 1975 annetussa laissa (10/1975), päättänyt:

Kuntajaon muutos

Janakkalan kunnasta siirretään Lopen kuntaan seuraavat tilat ja tilojen osat:

1) Tervakosken kylästä kokonaan tilat Kiviranta 1:801, Leppäranta 1:1491, Jäänsärö 1:1492, Kännykkä 1:1493, Pihlajaniemi 1:1527 ja Pietilä 1:1534 ja osa tilasta Tervakoski 1:1538; sekä

2) Sauvalan kylästä osa tilasta Toivola 2:415.

Uusi raja alkaa Janakkalan ja Rengon kuntien väliseltä rajalta pisteestä, jossa Pietilän tilan 1:1534 rajamerkkien 113 ja 95 osoittaman rajan jatke leikkaa mainitun kuntarajan ja kulkee edellä mainitun rajamerkin 113 kautta kiinteistöjen 1:1534 ja 1:1538 välistä rajaa noudattaen rajamerkkiin 95, josta raja jatkuu tilan 1:1538 alueella kangasmaan ja suoalueen erottavaa metsäojaa myöten Ojajärveen, jonka rantaviivaa raja noudattaa vanhalle Lopen ja Janakkalan kuntien väliselle rajalle pisteeseen, jossa rantaviiva leikkaa Lopen ja Janakkalan kuntien vä-

lisen rajamerkistä 121 kaakkoon lähtevän rajan.

Vaikutukset kielelliseen jaotukseen

Siirrot eivät aiheuta muutosta kuntien kielelliseen jaotukseen.

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Päätöksen tiedoksi saattaminen

Päätös on ilmoitettava asianomaisissa kunnissa niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös ja sen perustelut tulee pitää kunnan ilmoitustaululla, kunnes päätös on saanut lainvoiman.

Päätöksen tiedoksisaattamisesta muutoin vastaa sisäasiainministeriö.

Valitusosoitus

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla asianomainen kunta ja sen jäsen.

Muutosta haetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettavalla ja toimitettavalla valituskirjelmällä.

Valituskirjelmän on oltava korkeimman

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

hallinto-oikeuden kirjaamossa, Unioninkatu 16, 00130 Helsinki, 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu säädöskokoelmassa.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot sekä valituksen kohteena oleva päätös, päätökseen haettava muutos ja haettavan muutoksen perusteet.

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

Neuvotteleva virkamies Toivo Pihlajaniemi

N:o 593

Valtioneuvoston päätös maidon kuljetusavustuksista vuonna 1999

Annettu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Valtioneuvosto on 30 marraskuuta 1994 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996, nojalla maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Meijereille voidaan maksaa valtion talousarvion rajoissa vuosittain tämän päätöksen mukaisesti maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettua valtion tukea, jota jäljempänä sanotaan maidon kuljetusavustukseksi.

Maidolla tarkoitetaan tässä päätöksessä täysmaitoa ja kermaa.

2 §

Maidon kuljetusavustus

Kuljetusavustusta voidaan maksaa meijereille yhteensä enintään 8,9 miljoonaa markkaa.

Maidon kuljetusavustusta maksetaan vuonna 1999 seuraavasti:

meijeri	milj. markkaa
Kainuun Osuusmeijeri	3,1
Koilliskuntain Osuusmeijeri	0,3
Jk Juusto Kaira Oy	1,4
Osuuskunta Lapin Maito	3,6
Tornionlaakson Maito Oy	0,5

3 §

Maidon kuljetusavustuksen maksaminen

Maa- ja metsätalousministeriö maksaa mai-

don kuljetusavustuksen saajan pankki- tai postisiirtotilille.

4 §

Takaisinperintä

Jos meijeri on saanut maidon kuljetusavustusta perusteettomasti tai enemmän kuin tämän päätöksen mukaan olisi voitu myöntää, noudatetaan perusteettomasti tai liikaa maksetun määrän takaisinperinnän osalta, mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) on säädetty.

Meijeriltä, joka ei noudata tässä päätöksessä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, maa- ja metsätalousministeriö voi evätä maidon kuljetusavustuksen joko kokonaan tai osaksi.

5 §

Valvonta

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tulee osaltaan valvoa tämän päätöksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista.

Maidon kuljetusavustusten saaja on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen määräämälle tarkastajalle vaadittaessa tilaisuuden tili- ja muiden asiakirjojen tarkistamiseen maidon kuljetusavustuksen maksamiseen liittyvien seikkojen osalta ja muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa.

6 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

7 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 19 päivänä toukokuuta 1999.

Lainsäädäntöneuvos Esko Laurila

N:o 594

Valtioneuvoston päätös**maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta väliaikaisesta tulotuesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Valtioneuvosto on 30 päivänä marraskuuta 1994 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n nojalla maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §*Soveltamisala*

Uusien tuotantosuuntien luomiseksi maa- ja puutarhataloudessa eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavista siirtymäkauden tuista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (941/1998) tarkoitetuilla tukialueilla A ja B voidaan maksaa väliaikaista tulotukea valtion talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitetusta määrärahasta siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun tuen maksaminen perustuu viljelijän ja valtion väliseen 3- tai 5-vuotiseen sopimukseen.

Vuonna 1999 sopimuksia voidaan tehdä määrästä, josta aiheutuu vuotuisia tukimenoja enintään kaksi miljoonaa markkaa. Sopimuksista saa aiheutua menoja vuosina 1999—2004 enintään 10 miljoonaa markkaa.

2 §*Tuen suuruus*

Tuki voi olla enintään uuden tuotannon alkuvaiheessa syntyvästä tulojen viivästyimestä johtuvan menetyksen suuruisen. Tuki voi vuosittain olla enintään 25 000 markkaa tilaa kohti. Pienin maksettava vuotuinen tuki on 10 000 markkaa.

3 §*Tuen saamisen edellytykset*

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voi-

daan maksaa sellaiselle vakinaisesti Suomessa asuvalle viljelijälle, joka sopimusta tehdessään on alle 60-vuotias taikka jonka puoliso tai avopuoliso on sopimusta tehtäessä alle 60-vuotias ja jonka hallitseman tilan talouskeskus sijaitsee tässä päätöksessä tarkoitettulla tukialueella.

Tuen saamisen edellytyksenä on, että viljelijä hallitsee tässä päätöksessä tarkoitettulla tukialueella maatalouteen käytettävää peltoa vähintään kolme hehtaaria tai avomaan puutarhatuotantoon käytettävää peltoa vähintään 0,5 hehtaaria.

Tukea voidaan maksaa sellaiselle viljelijälle, jonka hallitseman tilan tuotantosuuntana on tai on ollut ennen uutta tuotantoa maidontuotanto tai muu nautakarjatalous, sikatalous, lammastalous, kananmunantuotanto, siipikarjanlihan tuotanto, hevostalous, kasvinviljely tai puutarhatalous tai muu maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen oikeutettu tuotanto. Tuen saaminen ei edellytä aikaisemmasta tuotannosta luopumista.

Jos tässä päätöksessä tarkoitettuun tukikelpoiseen uuteen tuotantoon siirtyminen on aloitettu ennen tässä päätöksessä tarkoitettun tuen hakemuksen jättämistä vuoden 1999 aikana, ei se ole esteenä tässä päätöksessä tarkoitettun tuen saamiselle eikä sopimuksen tekemiselle.

4 §*Tuen saamisen rajoitukset*

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea ei voida maksaa uuden tuotannon investointi-, tuotekehitys- eikä markkinointikulujen kattamiseksi.

Tukea ei voida myöntää myöskään sellaiselle viljelijälle, jonka hallitsemaa tilaa koskee maataloustuotannon lopettamistuesta annetussa laissa (1340/1996) tarkoitettu sopimus tai jokin muu vastaava tuotannon vähentämistä koskeva sopimus.

Tukea ei voida myöntää myöskään silloin, kun kysymyksessä on siirtyminen luonnonmukaiseen maataloustuotantoon tai metsätaloustuotantoon.

5 §

Aloitettava tuotanto

Aloitettavan uuden maataloustuotannon on oltava sellaista, joka ei saa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 5 ja 6 §:ssä sekä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tukia. Aloittavalla toiminnalla tulee olla kannattavan toiminnan edellytykset ja sen tulee muodostaa merkittävä osa maatilan liikevaihdosta sopimuskauden loppuun mennessä.

6 §

Tuen hakeminen ja maksaminen

Tuen maksaminen perustuu tuotantosuunnatun vaihtavan viljelijän ja valtion välillä tehtävään kirjalliseen sopimukseen. Sopimukset tehdään joko kolmen tai viiden vuoden pituiseksi määräajaksi ja tukea maksetaan vuosittain sopimuksen voimassaoloajalta.

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea haetaan viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 1999 kirjallisesti siitä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolta, jonka alueella viljelijän maatilan talouskeskus sijaitsee. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuen hakemisesta.

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Työvoima- ja elinkeinokeskus päättää tuen myöntämisestä ja tekee valtion puolesta viljelijän kanssa sopimuksen tuotantosuunnan muuttamisesta. Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa tuen vuosittain viljelijälle.

7 §

Tuen takaisinperiminen

Jos viljelijä ei noudata edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua sopimusta taikka jos viljelijä on antanut sopimusta tehdessään harhaanjohtavia tietoja, työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus purkaa tehty sopimus ja maksettu tuki peritään takaisin.

8 §

Muiden säännösten soveltaminen

Tuen myöntämisessä, maksamisessa, takaisinperinnässä, valvonnassa ja muutoksenhaussa on noudatettava maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua laki (1336/1992).

9 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tässä päätöksessä tarkoitettun tuen valvonnasta ja päätöksen muusta täytäntöönpanosta.

10 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 19 päivänä toukokuuta 1999.

Lainsäädäntöneuvos *Esko Laurila*

N:o 595

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
rajaeläinlääkärin suorittamista tarkastuksista perittävistä maksuista**

Annettu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 23 §:n nojalla:

1 §

Seuraavat rajaeläinlääkärin suorittamat tarkastukset ovat maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita:

1) Euroopan yhteisön alueen ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) tuotaville eläville eläimille sekä eläimistä saataville elintarvikkeille ja muille tuotteille eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain (1192/1996) mukaisesti tehtävät tarkastukset;

2) eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen (491/1996) 30 ja 31 §:n mukaiset rajanylityspaikalla tai maastapoistumispaikalla tehtävät eläinsuojelutarkastukset; ja

3) vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä elävien nautaeläinten hyvinvoinnin osalta kuljetuksen aikana annetun komission asetuksen (EY) N:o 615/98 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tarkastukset (*vientitukitarkastus*).

Tarkastuksista peritään liitteenä olevan maksutaulukon mukaiset kiinteät maksut. Maksu peritään myös silloin, kun pyydetty tarkastus jätetään peruuttamatta.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1999.

Tällä päätöksellä kumotaan eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta perittävistä maksuista 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (1238/1996).

Tarkastuksesta, joka on tilattu ennen tämän päätöksen voimaantuloa, peritään maksu ennen tämän päätöksen voimaantuloa voimassa olleen päätöksen mukaan.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitusneuvos Kristiina Pajala

Neuvoston direktiivi 85/73/ETY; EYVL N:o L 32, 5.2.1985, s. 14, neuvoston direktiivi 93/118/ETY; EYVL N:o L 340, 31.12.1993, s. 15, neuvoston direktiivi 94/64/EY; EYVL N:o L 368, 31.12.1994, s. 8, neuvoston direktiivi 95/24/EY; EYVL N:o L 243, 11.10.1995, s. 14, neuvoston direktiivi 96/43/EY; EYVL N:o L 162, 1.7.1996, s. 30, neuvoston direktiivi 97/78/EY; EYVL N:o L 24, 30.1.1998, s. 9

MAKSUTAULUKKO

Rajaeläinlääkärin tekemistä tarkastuksista ja niihin liittyvistä laboratoriotutkimuksista peritään seuraavat maksut.

Tämän liitteen mukaiset maksut peritään myös rajaeläinlääkärin vapaavarastoissa, vapaa-alueilla ja tullivarastoissa tekemistä tarkastuksista.

Tarkastettavasta erästä voidaan tuojan pyynnöstä antaa kaksi tai useampia rajaeläinlääkärintodistuksia. Tällöin erä katsotaan maksua määrättäessä jaetuksi useampiin eriin siten, että eriä on annettujen rajaeläinlääkärintodistusten mukainen määrä.

1. Eläimistä saatavat elintarvikkeet

Maantiekuljetusten osalta maksun perusteena on samalla kuljetusajoneuvolla kuljetettavien elintarvikkeiden yhteenlaskettu paino.

Konteissa kuljetettavien elintarvikkeiden osalta maksun perusteena on kontissa kuljetettavien elintarvikkeiden yhteenlaskettu paino. Jos kuitenkin useassa kontissa, jotka esitetään samalla kertaa rajaeläinlääkärin tarkastettavaksi, kuljetetaan samanlaatuisia elintarvikkeita samasta kolmannesta maasta ja samasta laitoksesta, ja elintarvikkeet on merkitty yhdelle rajatarkastustodistukselle, määräytyy maksu mainituissa konteissa kuljetettavien elintarvikkeiden yhteenlasketun painon perusteella.

Muulla tavalla kuljettavien elintarvikkeiden osalta maksun peruste määräytyy niiden elintarvikkeiden yhteenlasketun painon perusteella, joilla on yhteinen terveystodistus.

1.1. Perusmaksu

Elintarvikkeiden paino	mk
enintään 100 kg	440
101—1 000 kg	580
1 001—10 000 kg	870
10 001—20 000 kg	1 160
20 001—30 000 kg	1 450

1.2. Jos paino ylittää 30 000 kiloa, peritään muiden elintarvikkeiden kuin kalastustuotteiden osalta 1 450 markan suuruisen perusmaksun lisäksi 30 markkaa jokaiselta 30 000 kiloa ylittävältä 1 000 kilolta.

1.3. Yli 30 000 kilon painoisista kalastustuote-eristä peritään 1.2. kohdan mukaisesti määräytyvä maksu 100 000 kiloon asti ja jokaiselta seuraavalta 1 000 kilolta lisäksi

1.3.1. vain perkaamalla käsiteltyjen kalastustuotteiden osalta 9 markkaa, ja

1.3.2. muiden kalastustuotteiden osalta 15 markkaa.

2. Eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen piiriin kuuluvat muut tuotteet kuin elintarvikkeet

Eläimistä saatavista muista tuotteista kuin elintarvikkeista peritään tarkastusmaksua 580 mk ensimmäiseltä erältä ja samanaikaisesti tarkastettavaksi esitettävien seuraavien erien osalta 145 mk erältä.

Nahkojen, vuotien, heinien ja olkien osalta peritään tarkastusmaksua 440 mk ensimmäiseltä erältä ja samanaikaisesti tarkastettavaksi esitettävien seuraavien erien osalta 145 mk erältä.

Erän muodostavat samaa laatua olevat eläimistä saatavat tai muut eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen piiriin kuuluvat tuotteet, jotka kuljetetaan yhdessä kontissa taikka muussa kuljetusvälineessä.

3. Elävät eläimet

Tämän kohdan mukaiset maksut peritään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain mukaisista tarkastuksista, eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen 30 ja 31 §:n mukaisista eläinsuojelutarkastuksista sekä vientitukitarkastuksista.

3.1. Eläinlääkinnällinen rajatarkastus ja sen yhteydessä tehtävä eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen 30 §:n mukainen eläinsuojelutarkastus (tuontitarkastus):

3.1.1. Ensimmäisestä tarkastettavasta eläimestä peritään tarkastusmaksua 440 mk ja seuraavista eläimistä 145 mk eläimeltä, ellei 3.1.2. kohdasta muuta johdu.

3.1.2. Jyrsijöiden, lintujen, kalojen, matelijoiden, hyönteisten ja muiden vastaavien pienikokoisten eläinten osalta peritään samalla kertaa tarkastettaviksi esitettyjen eläinten osalta tarkastusmaksua yhteensä 440 mk.

3.2. Eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen 31 §:n mukaisista eläinsuojelutarkastuksista (vientitarkastukset) sekä vientitukitarkastuksista peritään tarkastusmaksua 580 mk tunnilta.

3.3. Sellaisista tarkastuksista, jotka rajaeläinlääkäri tekee eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1236/1996) mukaisesti varsinaisen eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen ulkopuolelle jääville eläimille (esimerkiksi lemmikkieläimiksi tuotavat koirat ja kissat), peritään 440 mk tarkastukselta.

4. Asiakirjatarkastukset ja tunnistustarkastukset

4.1. Jos tarkastus eläinlääkinnällistä rajatarkastusta koskevien säännösten mukaan koskee vain tuontiasiakirjoja, peritään tarkastusmaksua 290 mk. Jos tarkastus sisältää asiakirjatarkastuksen lisäksi tunnistuksen, peritään tunnistustarkastuksesta lisäksi 290 mk.

Edellisen kappaleen mukaan määräytyvä maksu peritään myös sellaisissa tapauksissa, jolloin

— samassa kontissa tai samassa maantiekuljetusajoneuvossa kuljetettavat erilaatuiset elintarvikkeet tai muut tuotteet on kerätty yhdelle rajatarkastustodistukselle, tai

— useassa kontissa, jotka esitetään samalla kertaa rajaeläinlääkärin tarkastettavaksi, kuljetetaan samanlaatuisia elintarvikkeita tai muita tuotteita samasta kolmannesta maasta ja ne on merkitty yhdelle rajatarkastustodistukselle.

4.2. Jos erälle tehdään vain asiakirjatarkastus tai asiakirjatarkastus ja tunnistus siitä syystä, että tunnistuksen ja/tai fyysisten tarkastusten tiheyttä on maa- ja metsätalousministeriön antamien määräysten tai ohjeiden mukaisesti vähennetty, peritään tarkastusmaksu 1—3 kohtien mukaisesti.

5. Tavanomaista enemmän aikaa vaativa tarkastus

Jos 1—4 kohtien mukainen tarkastus tuojasta johtuvasta syystä vaatii tavanomaista enemmän aikaa, peritään 1—4 kohdissa määrättyjen maksujen lisäksi 580 mk/tunti.

Jos tarkastuksessa todetaan, että on perusteltua syytä epäillä erän elintarvikehygieenistä laatua tai tuonnista epäillä voivan aiheutua eläintautien leviämisen vaaraa, peritään tuojalta tästä johtuviin tutkimuksiin liittyvät kustannukset.

6. Maksun korotus

Tarkastuksesta, joka tuojan pyynnöstä tehdään alla mainittuina aikoina, perittävää tämän päätöksen mukaista tarkastusmaksua korotetaan seuraavasti:

6.1. tarkastus kello 17.00—22.00 välisenä aikana: maksun korotus 50 %; ja

6.2. tarkastus kello 22.00—08.00 välisenä aikana tai sunnuntaina taikka yleisenä juhla- tai vapaapäivänä: maksun korotus 100 %.

N:o 596

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä**

Annettu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMM EEOp raivotaudin vastustamisesta ...	9/EEO/1999	12.5.1999	20.5.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 1999

Osastopäällikkö *Jaana Husu-Kallio*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 592—596, 1 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999